

РЕШЕНИЕ

№ 5586

гр. София, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2569** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на В. Л. П. срещу Решение № ПИ-41/16.02.2022г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 94-В-80/03.02.2022г. от В. Л. П. срещу Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл.229 от ДОПК с изх. №С220022-159-0000004/24.01.2022г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят излага доводи, че оспореното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, нарушение на процесуалния закон и поради необоснованост. Твърденията му са, че искането за неотложни плащания вх. № С220022-000-0011937/14.01.2022 г. е обосновано с невъзможността му да разплаща текущите си данъчни задължения, текущите задължения за осигуровки – лични и на служители, неотложни плащания за осъществяване на дейността – наем на кантората на ЧСИ, както и текущите задължения за трудови възнаграждения на служителите му. Моли, след обсъждане на размера на задълженията и реалните възможности за погасяването на тези задължения, да бъде отменено обжалваното решение и съдът да укаже необходимостта от постоянно действащо съотношение на разполагаема част от наличните и постъпващите по личните му сметки суми, като се съобразят разходите за работни заплати, за данъци и осигуровки, за наем и консумативи, както и за издръжката на мен на семейството му.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа

жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски по делото за държавна такса и възнаграждение на ССЕ.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Срещу ЧСИ В. Л. П. с рег. №879, с район на действие – Окръжен съд Ловеч е образувано изпълнително дело №210950155/2021г. по описа на ТД на НАП С. за принудително събиране на публични държавни вземания - изискуеми задължения, установени с Разпореждане за изпълнение с изх. №С210022-155-0000002/10.02.2021г., издадено на основание чл. 211 от ДОПК от Ц. В., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

Съгласно чл. 215, ал. 1 от ДОПК за обезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №210950155/2021г. са предприети действия от публичен изпълнител, а именно: Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С210022-022-0085194/15.11.2021г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0088844/25.11.2021г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210015-022-0011797/18.02.2021 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С210022-022-0089739/29.11.2021 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0088844/25.11.2021г., на основание чл. 195, ал. 1 във вр. с чл. 200, във вр с чл. 202, ал. 1 от ДОПК, е наложен запор общо в размер на 1 084 527,26 лв., в това число главница в размер на 739 993,74 лв. и лихва в размер на 344 533,52 лв., считано към 25.11.2021г., на В. Л. П., ЧСИ с рег. №879, с район на действие – Окръжен съд Ловеч по банкови сметки, описани в постановлението, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени на доверително управление, находящи се в търговски банки, посочени в постановлението.

На 14.01.2022г. е подадено искане с вх. № С220022-000-0011937/14.01.2022г. от ЧСИ В. Л. П., с което е поискано издаване на разпореждане на неотложно плащане по една от общо 4-те банкови сметки на лицето в ТБ [фирма] - банкова сметка IBAN: [банкова сметка], BIC: UBBSBGSF в ТБ [фирма], във връзка с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0088844/25.11.2021г., за неопределен период, за изпълнение на задължения: заплащане на задължения по трудови договори в размер на 20 416,39 лв., дължими суми по договори свързани с основната дейност – в размер на 12 000,00 лв., гориво – в размер на 400,00 лв., други : данък по чл.50 -18 634 лева, ДДС в размер на 15 621,00 лв., по други фактури – в размер на 3490,49 лв. Към искането са представени: разчетно-платежна ведомост за месец декември 2021г. и справка за вноски по кодове към бюджета за месец декември 2021г., фактури -11 броя, фактура за месец декември 2021г. за заплащане на наем на недвижим имот от 06.12.2021г.

Публичен изпълнител допълнително е изискал от длъжника да представи доказателства, подробно описани в искане с изх. №С220022-178-0000530/14.01.2022г., част от които са представени на 21.01.2022г.

Постановен е обжалваният Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл.229 от ДОПК с изх. №С220022-159-0000004/24.01.2022г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Последният е взел предвид, че към момента на постановяване на акта му, публичните задължения на П. са общ размер на: 1 085 371,84 лева, в т.ч. 728 529,40 лева главница и 356 842,44 лева лихва. Мотивирал се е с липса на предвидените в чл.229, ал.3 от ДОПК условия за разрешаване на неотложни плащания, предвид представените от молителя документи. Отделно от това се е аргументирал, че задълженото лице има новооткрити банкови сметки след 25.11.2021г., същите към 24.01.2022г. не са с наложена обезпечителна мярка от ТД на НАП С..

С оспореното Решение № ПИ-41/16.02.2022г. на директора на ТД на НАП С. е оставена без уважение жалба вх. № 94-В-80/03.02.2022г. от В. Л. П. срещу Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл.229 от ДОПК с изх. №С220022-159-0000004/24.01.2022г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

По искане на жалбоподателя по делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ, вещото след запознаване с предоставените от счетоводството на ЧСИ В. П., фактури, договори, разчетно-платежни ведомости и рекапитулации за заплати и банкови извлечения, са констатирани разходите за м.01.2022г., м.02.2022г. и м.03.2022г. на жалбоподателя във връзка с осъществяване на дейността му като ЧСИ. От направения анализ на разходооправдателните документи за м.01.2022г., м.02.2022г. и м.03.2022г., експертната е констатирала, че месечните разходи са условно постоянни, с изключение на м.02.2022г. в който са заплатени 9 600,00 лева за адвокатски хонорари за правна защита и процесуално представителство. Разходите за м.02.2022г. и м.03.2022г. са сходни по размери и по основание с тези от м.01.2022г.

От предоставената информация и документи от счетоводството на ЧСИ В. П., експертът прави заключение, че ЧСИ В. П.: води счетоводство съгласно чл.3, ал.1 и ал.3 от Закона за счетоводството и се извършва по способ на двустранното счетоводно записване; спазени са изискванията на чл.123 от ЗДДС относно счетоводната отчетност. Заведени са задължителните регистри по ЗДДС, дневник за покупките и дневник за продажбите, съгласно изискванията на чл.124 от ЗДДС и чл.113 от ППЗДДС; текущо се начисляват осигурителните вноски съгласно изискванията на КСО и прилежащата му нормативна уредба.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК и е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 268, ал. 1 от ДОПК и е мотивиран от правна и фактическа страна. Съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на

съобщението.

Разрешението за неотложни плащания се осъществява по реда и при условията на чл. 229 от ДОПК. Посочената разпоредба предвижда, че публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му (ал. 1). Преценката от органа по ал. 1 се извършва въз основа на писмена молба от длъжника с приложения към нея доказателства (ал. 2). Разрешението по ал. 1 се дава, при условие че: 1. сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника; 2. забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни; 3. сумите са за публични вземания (ал. 3). Когато органът по ал. 1 даде разрешение, той посочва в него плащането, за което то се отнася, и срока, в който може да се извърши (ал. 4). Банката е длъжна да извърши плащането съобразно условията на разрешението и носи солидарна отговорност с длъжника за сумата, несъответстваща на разрешението. Отговорността се реализира по реда на чл. 211, ал. 3 (ал. 5), като последната ал. 6 изрично казва, че разрешението по ал. 1 може да се изменя или отменя само от органа, който го е издал.

По своята правна същност разрешението за неотложни плащания представлява форма на споразумение за разсрочване на дълга, която се предхожда от действия по обезпечаване. Чрез него се дава възможност на задълженото лице да използва част от наличните и постъпващи суми по запорираните сметки за неотложни разплащания, свързани с основната стопанска дейност. В тежест на длъжника е да докаже, че са налице условията визирани в чл.229, ал.3 от ДОПК, а именно: плащанията са необходими за погасяване на суми, дължими по договори, свързани с основната му дейност, забавянето или неплащането на сумите ще доведе до тежки стопански последици: прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори, или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни, или сумите са за публични вземания. Длъжникът следва да представи доказателства за всички разходи, свързани с основната му дейност, като изрично индивидуализира вида и размера на разходите и само ако са налице изчерпателно изброените условия, посочени в закона, публичният изпълнител може да издаде разрешение за извършване на неотложни плащания.

При отправено искане за издаване на разрешение за неотложни плащания, органът по принудително изпълнение извършва анализ на паричните потоци, прави преценка дали сумите, необходими за неотложни плащания са свързани с основната дейност на длъжника, както и дали неиздаването на разрешение ще доведе до тежки стопански последици за длъжника или се касае за публични вземания. В конкретния случай публичният изпълнител е установил, че не е налице нито една от хипотезите на чл 229, ал. 3 от ДОПК, тъй като жалбоподателят не е представил доказателства, които са свързани с необходимостта от извършване на разплащания по запорираната банкова сметка, които са относими към основната му търговска дейност и от които се установява, че неиздаването на разрешение ще доведе до тежки стопански последици за него, поради което правилно е постановил оспореният отказ за издаване на

разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК.

При липсата на убедителни доказателства, издаването на разрешение за неотложно плащане на суми по запорираната банкова сметка, би довело до намаляване на размера на обезпечението, което неминуемо ще увреди кредитора, още повече, че размера на задълженията, който е установен към датата на запора, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0088844/25.11.2021г. е в особено големи размери. Освен това, законът не позволява издаване на разрешение за неотложни плащания за неопределено време, като същото е обусловено с определен период от време. (аргумент от чл. 229, ал. 4 от ДОПК). Следователно, при всички случаи на разпореждане на длъжника може да се предостави само част от сумата по банковите му сметки и за определен период от време. При извършването на тази преценка публичният изпълнител се ръководи и от съотношението между сумите, налични в банковите сметки и размера на неотложните плащания, които се налага да извърши лицето.

Като е стигнал до тези правни изводи директорът на ТД на НАП – С. е постановил правилно решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. П. срещу Решение № ПИ-41/16.02.2022г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 94-В-80/03.02.2022г. от В. Л. П. срещу Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл.229 от ДОПК с изх. №С220022-159-0000004/24.01.2022г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА В. Л. П. с ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 31, да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :